

Politiets Efterretningstjeneste, PET

Politiet, og herunder Politiets Efterretningstjeneste, spiller en stor rolle i nogle af de emner som vi i Demos beskæftiger os med. F.eks. problem-komplekserne terror/anti-terror og racisme/anti-racisme. Derfor bringer vi et par oplysninger om PET som indledning til nogle kommentarer om nogle af disse emner.

Politiets Efterretningstjeneste fik den første maj i år et par nye chefer. Politimester Jacob Scharf blev øverste chef, mens politiinspektør Frank Jensen blev chef for PETs afdeling for efterretnings- og efterforskningsvirksomhed med titlen af chefkriminalinspektør.

En af de opgaver den nye chef arbejder med er lave nogle nye retningslinier for indsamling og opbevaring af oplysninger om personer og organisationer. Al registrering sker i dag i søgbare databaser hvilket der skal laves tidssvarende regler for. Jacob Scharf udtalte, at de nye regler vil overholde regeringserklæringen fra 1968 om at personer ikke kan registreres "alene på grund af lovlig politisk virksomhed". De nye retningslinier skal være færdige inden årets udgang og bliver måske offentliggjorte i følge Jacob Scharf.

PETs virke-område fremgår af PETs egen og nedenstående organisationsdiagram:

[Hent oversigten på www.pet.dk/Organisation/Orgaisationsdiagram.aspx]

PETs vigtigste arbejdsområde i dag er terrorisme, og med Jacob Scharfs ord:

"En effektiv indsats mod terrorisme må være baseret på ikke bare en omfattende forebyggelse, men også en robust imødegåelse af konkrete terrorhandlinger og en effektiv efterforskning og retsforfølgning af terrorister".

Ved danske domstole har der været ført flere anti-terror sager, den mest omtalte for øjeblikket er den såkaldte Vollsmose-sag. Fire unge fra Odensebydelen blev sidste år i september måned arresteret og tiltalt for planlagt terror-virksomhed. Tre af de tiltalte har været varetægtsfængslet siden 5. september 2006, og retssagen mod dem har indtil nu varet mange dage og forsætter stadig. Politiets hovedvidne er en såkaldt civilagent, helt i overensstemmelse med politimester Jacob Scharfs ord:

"PET's anvendelse af kilder, meddelere og i visse tilfælde civile agenter er helt centralt, hvis vi skal være i stand til at identificere og imødegå konkrete terrortrusler, og det er et fokusområde for os, at vi bliver endnu bedre til at anvende det man kan beskrive som "Human Intelligence"."

Desværre for anklagemyndigheden ser det ud til at PET i dette tilfælde ikke er blevet bedre til at anvende "Human Intelligence". I løbet af retssagen fremstår civilagenten som én der har svært ved at skelne sin egen fantasi fra virkeligheden idet flere af hans påstande er frit opfundne. PET har i løbet af hans indsats som infiltrant betalt ham mere end 50.000 kr. i sorte penge.

Men det er ikke det eneste tilfælde hvor PET har været uheldig med sin "Human Intelligence". Den 13. november kunne "Politiken" offentliggøre en ny historie. Bladet kunne fortælle, at en anholdt 22-årig mand af tyrkisk herkomst kort før sin anholdelse havde været udsat for et hverveforsøg fra PETs side. Han skulle udspionere sine mer eller mindre fundamentalistiske bekendte. Til gengæld

skulle han både blive aflønnet sort, få fremskyndet et et visum til sin kone og han fik PET's ord for, at de ville lukke øjnene for hans kriminalitet. Historien har mange åbne spørgsmål. For det første. Taler de ikke sammen i PET? Eller er anholdelsen en hævn for det nægtede samarbejde? Og, var de afgivne løfter til den 22-årige afgivet på skrømt eller viser de bare hvordan PET-agenterne arbejder? De to nævnte eksempler viser med tydelighed, at PET nok skal bruge mere tid på at lære sine folk at håndtere "Human Intelligence".

RACI-ORDNINGEN

En af PETs øvrige opgaver er at stå for den såkaldte RACI-ordning. Hermed menes, at alle politikredse har pligt til at indberette kriminelle forhold med mulig racistisk eller religiøs baggrund til PET. Efterretningstjenesten skal så "vurdere, om der kan konstateres tegn på udøvelse af en mere organiseret og systematiseret kriminel virksomhed, der udspringer af racisme og fremmedhad". De sidste år har PET udgivet en rapport om denne del af sin virksomhed kaldet RACI-indberetninger. Den fjerde og foreløbig sidste udkom i slutningen af februar 2007. Den dækker kalenderåret 2006 og omtaler 85 indberetninger til PET. Flere af RACI-indberetningerne har været udsat for kritik fra mange sider fordi de - selv med et stort mørketal taget i betragtning - er højest ufuldstændige. Hvad enten det skyldes manglende indberetninger fra politikredsene eller nedprioritering af opgaverne i PET. Kritikken er kommet både fra græsrodsorganisationer og etablerede medier (se f.eks. Århus Stiftstidende fra den 19. maj 2007). Senest - her i november måned - har Scotland Yard kritiseret det danske tal på 85 tilfælde for hele år 2006. "Dansk politi er i vid udstrækning blinde for den racisme som landets borgere udsættes for" lyder kritikken. "85 registrerede anmeldelser om racisme i et helt land er det rene vrøvl. Det er et helt urealistisk lavt tal". Og kritikkerne fra Scotland Yard nævnte at i samme periode registrerede det engelske politi over 10.000 tilfælde alene i London.

Det er ikke alene på dette punkt at indsatsen mod racisme og racister halter. For nylig frikendte retten i Helsingør, og derpå Østre Landsret, et par unge danske mænd for at have overtrådt den såkaldte "Racisme-paragraf". De havde Heilet og råbt "perkere" til nogle unge indvandrere. Vi kan også nævne den utrolige tålmod som politiet i Århus udviser i forhold til de voldelige højre-ekstremister.

Grænseløst hykleri

Siden Schlüter-regeringens og dens udenrigsminister Uffe Elleman Jensens tid har dansk udenrigspolitik i stigende grad underlagt sig USAs interesser. Det hjalp ikke da regeringen Nyrup Rasmussen og hans forsvarsminister Hækkerup kom til. De opfattede den nyvalgte præsident Clinton som en slags socialdemokrat og fortsatte underordningens politik. Helt galt gik det efter regeringsskiftet i 2001. Fogh Rasmussens regering førte Danmark ind i Irak-krigen på et mere end tvivlsomt grundlag. Dette skifte fra en småstats forsigtige udenrigspolitik under Den kolde Krig til et oppustet engagement i ly af amerikanske bomber og bombetrusler har medført et grænseløst hykleri i den offentlige debat. Ledende politikere misbruger groft terror-truslen til at fremme denne politik og til at underminere menneskerettighederne.

De seneste eksempler på dette hykleri er debatten om "tortur-hæleri" og modstanden mod at undersøge CIA-flyvningerne.

Tortur-hæleri

Debatten om ”tortur-hæleri” startede da PET-chefen Jacob Scharf i en tale på Københavns Universitet den 11. september i år bl.a. sagde:

”Samtidig er det nødvendigt, at vi udbygger vores samarbejde med en række lande, vi ikke tidligere har haft et tæt samarbejde med, men som har en særlig betydning for indsatsen mod terrorisme. Det gælder bl.a. – men ikke udelukkende – lande i Nordafrika og Mellemøsten.”

Det er en kendt sag at en række af disse lande anvender tortur som efterforskningsmetode, og ved at bruge oplysninger fra disse landes efterretningstjenester kan PET – og for den sags skyld også FE, Forsvarets Efterretningstjeneste – komme til at blive ”tortur-hælere”. Hvilket umiddelbart er i modstrid med Danmarks officielle holdning til tortur. Men både statsministeren og hans justitsminister Lene Espersen støttede PETs bebudede samarbejde med torturlande. Med Lene Espersens ord:

”Derimod er der ikke regler i dansk ret, som hindrer politiet i at virke for at forebygge og opklare forbrydelser, selv om en oplysning ... eventuelt kan være fremkommet ved andres brug af tortur”.

Lene Espersen udtalte også, at oplysninger fremskaffet ved tortur ikke måtte bruges som beviser i en retssag. Men det er præcis det der er ved at ske i anklagemyndighedens sag mod de syv personer fra ”Fighters + Lovers” der er tiltalt for at støtte den columbianske frihedsbevægelse FARC. Anklager Lone Damgaard skal bevise at FARC er en terrororganisation og har i retten fremlagt en liste over domme over FARC-medlemmer, som hun har modtaget fra Columbias myndigheder. I disse dage overvejer hun om selve dommene skal fremlægges i retssagen skønt flere af tilståelserne er fremkommet ved tortur, og ”tortur er normalt” siger den columbianske forsvarsadvokat Miguel Angel González.